

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 12. 2010, č. j. 2010/100846-71, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 3. 2013, č. j. 30 A 17/2011 – 81,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností ze dne 29. 4. 2013 se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 26. 3. 2013, č. j. 30 A 17/2011 – 81, jímž byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. 12. 2010, č. j. 2010/100846-71. Součástí kasační stížnosti žalobkyně byl rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2013, č. j. 6 Ads 34/2013 - 14, vyzvána k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatelka na výzvu soudu reagovala tak, že podáním ze dne 14. 6. 2013 požádala soud o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů. Usnesením ze dne 15. 7. 2013, č. j. 6 Ads 34/2013 - 45, Nejvyšší správní soud zamítl stěžovatelčinu žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Současně stěžovatelku opakovaně vyzval, aby nejpozději ve lhůtě 7 dnů od doručení uvedeného usnesení zaplatila soudní poplatek spojený s řízením o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1000 Kč, a aby v téže lhůtě předložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. V uvedeném usnesení také byla stěžovatelka poučena o následcích nezaplacení soudního poplatku.

Stěžovatelka reagovala podáním ze dne 26. 7. 2013, doručeném soudu 29. 7. 2013, v němž opakovaně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti a o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatelka uvedla, že má za to, že u ní byly dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a nově jsou také tyto předpoklady dány.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že u stěžovatelky nebyly předpoklady pro osvobození od soudních poplatků dány, což bylo zjištěno zdejším soudem již v usnesení ze dne 15. 7. 2013, č. j. 6 Ads 34/2013 - 45, a v tomto rozhodnutí také bylo zdejším soudem rozhodnuto o zamítnutí stěžovatelčiny žádosti o osvobození od soudních poplatků. Stěžovatelka neuvedla žádné konkrétní důvody, proč by u ní nově měly být dány důvody pro osvobození od soudních poplatků, toto její tvrzení tedy Nejvyšší správní soud považuje za nepodložené a účelové.

Lhůta 7 dní, která byla stěžovatelce stanovena usnesením zdejšího soudu ze dne 15. 7. 2013, č. j. 6 Ads 34/2013 - 45, k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost a za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, marně uplynula dne 26. 7. 2013. Stěžovatelka v této lhůtě soudní poplatky nezaplatila ani převodem (což bylo ověřeno dotazem u pokladníka Nejvyššího správního soudu) ani vylepením kolkových známek. Jelikož tedy stěžovatelka neplnila svou poplatkovou povinnost podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), ač byla řádně ke splnění této povinnosti vyzvána a poučena na důsledky nevyhovění této výzvě, Nejvyšší správní soud v souladu s ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s ust. § 47 písm. c) s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení.

Je třeba také podotknout, že stěžovatelka doposud nepředložila plnou moc advokáta, který by ji zastupoval v řízení o kasační stížnosti, ačkoliv jí usnesení ze dne 15. 7. 2013, č. j. 6 Ads 34/2013 - 45, v němž byla ke splnění této povinnosti vyzvána, bylo doručeno dne 19. 7. 2013 a lhůta pro splnění této povinnosti tak uplynula 26. 7. 2013. V případě stěžovatelky by tedy byl dán současně i důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. a ust. § 105 odst. 2 s. ř. s.

V konkurenci těchto dvou možných způsobů rozhodnutí Nejvyšší správní soud považuje za přednější nesplnění poplatkové povinnosti, proto o odmítnutí kasační stížnosti stěžovatelky z důvodu absence povinného zastoupení advokátem nerozhodoval.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3, věta první, s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu